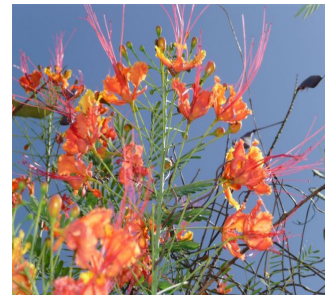
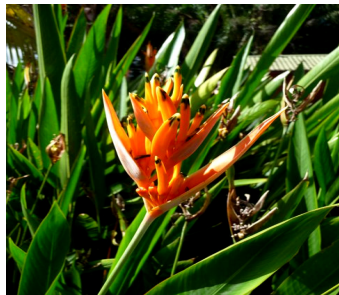
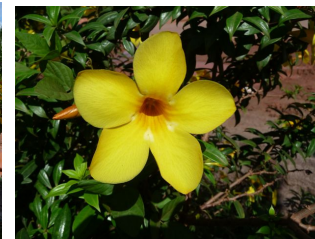
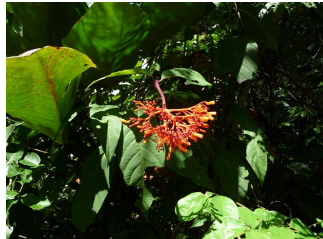
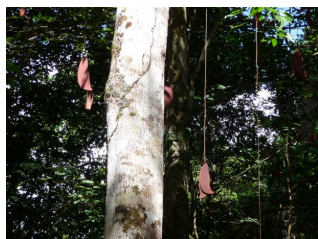
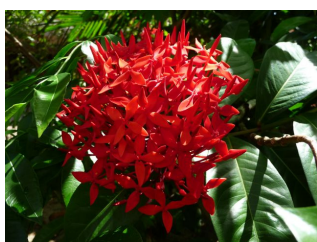
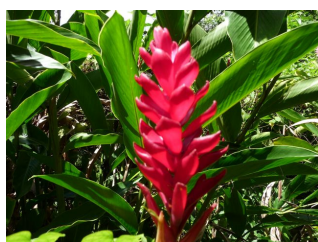

Paramaribo, 5 februari 2011

Dag lieve mensen in Nederland,

Het vierde verslag al weer. Dat betekent ook, dat we al ruim over de helft van ons verblijf in Suriname zijn. Dit keer lijkt het ons leuk om jullie eens wat te laten zien van de natuur zo vlak om ons heen! We wonen hier heel prachtig. Om ons heen – in onze tuinen – staan zoals in heel Suriname – de prachtige Faya Lobistruiken. Je hebt ze in rood, geel en wit (het is het tweede bloemetje in onderstaande reeks). Dan natuurlijk de diverse palmen en de bananenstruiken. Ook zien we hier veel bougainville en de hibiscus. Al de genoemde bomen, struiken en bloemen herkennen we als Nederlanders wel, maar er is nog zoveel wat we niet herkennen, maar waar we met open mond naar staan te kijken. We hebben natuurlijk wel wat foto's. Ze zijn allemaal door Gert Sijl gemaakt. Kunnen jullie je voorstellen dat wij ons – midden in de Nederlandse winter – hier in Suriname een bevoorrecht mens voelen??? Vast wel!!

Ja en dan zijn er natuurlijk ook wel de dieren. Daarvan hebben we lang niet zo veel foto's. Ze zullen ongetwijfeld ook vlak om ons heen zijn: van mug tot kaaiman. Van beide kunnen we zeggen, dat we ze liever niet zo vlak om ons heen hebben. Vandaar ook: niet zoveel foto's van de fauna als van de flora.

Van de week zagen we op een ochtend tijdens ons ontbijt twee aapjes in de boom. Ze bleven best wel lang. Gert kreeg ze in the picture. Diezelfde dag- tijdens de koffie - hadden we op ons terras een gifgroene leguaan. Bijzonder hoor!

Ook worden we dagelijks getraakteerd op prachtige vogeltjes. Ze zingen er hier lustig op los. De soort waar we hier een plaatje van hebben, zien we veel.

Leida had van de week het geluk (voor haar; niet voor het vogeltje) om een kolibrietje op de slaapkamer te treffen. Het beestje was er binnengevlogen. Leida kon het vangen en toen ze het losliet, vloog het onmiddellijk naar een lekker bloemetje.

In het vorige verslag lieten we jullie weten, dat er hier van giften en gaven gegeten wordt en dat hier zo goed op de kleintjes gelet wordt. Ook schreef ik, dat er hier o.a. in de winkels schrikbarende prijsverhogingen zijn. Dat was voor een aantal lezers aanleiding om wat door te vragen. Natuurlijk wordt het zeer op prijs gesteld als mensen in de Ruimte willen sponsoren. Er is een formulier voor sponsoring en dat sturen wij graag met dit verslag mee.

Op de foto komt er weer iemand iets in naturea brengen.

Ook deze week maakten we weer leuke dingen mee, die de verzorgsters en de Surinaamse bevolking sieren.

Jongens van het 'Jeugdparlement' komen hier om een moestuin aan te leggen en deze met een enkele bewoner, die daartoe in staat is, te onderhouden.

Achter het huis groeien er heerlijke groenten, waar we van de week zo smakelijk van aten: antroewa, klaroen en pompoen. We vragen steeds hoe het klaargemaakt wordt en dan lijkt het allemaal zeer eenvoudig. Toch weet ik zeker, dat het ons thuis niet lukt om dit heerlijk op tafel te zetten.

Ook is men voor hier vanuit de Surinaamse overheid bezig om de 'infrastructuur' voor slachtkippen voor te bereiden. Over niet al te lange tijd komen er 50 kippetjes en die worden hier gevoed totdat ze groot genoeg zijn voor de slacht. Het vlees is voor de bewoners en als er wat over is, voor de verkoop waarvan dan de opbrengst ten goede komt aan het tehuis. De volgende 50 kuikens volgen en zo zal dat 4 maal gaan. Mocht dit 'project' succesvol zijn, dan kan men wellicht besluiten om dit door te zetten. Jammer blijft, dat er hier niemand is, die dit soort zaken aanstuurt. Minne – de klussenman (foto hierboven) – kan er niet meer taken bij hebben. Behalve allerlei klusjes houdt hij ook oog op de bewoners als Franco, Isaac en Dew, die graag wat te doen hebben in de Activiteitsruimte of in de tuin. Dat doet Minne met ontzettend veel geduld en liefde!

Ons kluswerk is van de week weer lekker opgeschoten, ondanks een door Bouterse officieel vastgestelde vrije dag waarop ook wij niet gewerkt hebben. Het betrof hier het Chinese Nieuwjaar: 3 februari. Die ochtend heeft Patrick Tanck ons langs de bezienswaardigheden van Paramaribo geloodst. We verwonderden ons in de pas gerestaureerde kathedraal; de enige houten kathedraal van de wereld. Het is werkelijk een plaatje. Op de foto's kunnen jullie een klein beetje meekijken. Jammer genoeg konden we slechts de buitenkant van de synagoge en de moskee zien. Deze waren n.l. vanwege de feestdag gesloten. Ook waren we even bij fort Zeelandia en zagen we in de stad prachtige gerestaureerde houten huizen. We stapten even uit bij het grootste en luxueuze hotel van de stad (Torarica) en we liepen de pier op in de Surinamerivier. De foto's spreken voor zich.

Jan heeft een nieuwe maat nu Gertje weg is. Met andere Gert pakken ze - op dit ogenblik - het herstel van straatwerk bij het zwembad aan. Een hele klus hoor; hierbij wordt aardig wat gezweet en daarom ook veel gedronken.

Gert heeft van de week ook wat schilderwerk gedaan. Hij vond dit schijnbaar geen vrouwenwerk. Jan heeft ook heel wat klussen alleen (of onder toeziend oog van de bewoners) gedaan. Op onderstaande foto repareert hij een deel van het muurtje, dat in de eerste week – met het uithalen van een enorme struik – bezweken was.

Ikzelf schilder nog steeds. Afgelopen week kregen kozijnen, deuren en een hekwerk weer een ander kleurtje. Zo kunnen ze er weer even tegen. In dit klimaat is alles wel sneller aan onderhoud en/of vervanging toe dan bij ons. Momenten van koffie drinken en lekker eten zijn er steeds om weer even bij te tanken.

Leida heeft de directe zorg voor de bewoners overgedragen aan Hanneke Tanck, maar zag van de week al weer direct waarmee ze haar talenten en handigheid kon benutten: ze kroop achter de naaimachine om wat verstelwerk voor de kleding van de bewoners te doen. Af en toe kwam de kleine Judith Tanck haar gezelschap houden. Jammer genoeg was de naaimachine van inferieure kwaliteit en schoot het werk daardoor niet zo hard op. Verder blijft ze lekker druk met de bewoners: af en toe een rondje om het huis, af en toe een spelletje memory, bij de meeste maaltijden even een van de bewoners helpen, lekker knuffelen met Anoesje op schoot; het zijn van die belangrijke handelingen voor de bewoners!

Het is leuk om te zien hoe het nieuw aangelegde terras gebruikt kan worden.

Snelle rolstoelers als Karan, Krieshen en Sohanna racen er lustig op los. Van de week is er weer een keer op het terras gekookt en gegeten. Het is wel duidelijk, dat dit tot groot plezier van de bewoners is.

Lieve mensen, dit waren onze belevenissen van de afgelopen tijd. Zoals jullie zien en lezen genieten we nog steeds van ons verblijf: ons werk en de bewoners. Het is inmiddels wel zo, dat we alle vier uitkijken naar ons weerzien met familie en vrienden.

Uit ervaring weten we, dat met name de laatste dagen, erg snel gaan. We hebben nog wel wat plannetjes, dus we gaan er de komende 12 dagen nog even lekker tegen aan. Jullie lezen volgende week weer verder.

Groet van Jan, Gert, Leida en Anjo